

HIVATALOS TUDÓSÍTÁSOK.

KARÁCSONYI KIÁLLÍTÁS közbejött többféle akadályok miatt az idén a szokottnál később, december hó 13-án este 6 órakor nyílt meg. Az ünnepi megnyitáson mintegy kétezernyi meghívott közönség töltötte meg a kiállítás helyiségeit. Mint az előző években, most is Dr. Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter nyitotta meg a kiállítást és megjelölt Dr. Láng Lajos, kereskedelemügyi miniszter is, a kiket a kiállítás rendezőségének élén Radisics Jenő min. tanácsos az Orsz. Iparművészeti Múzeum igazgatója, Dr. Szmrecsányi Miklós a rendező bizottság elnöke fogadott. Jelen volt még a megnyitáson Dr. Matlekovics Sándor v. b. t. t., Herbert angol főkonzul, Dr. K. Lippich Elek, Péterffy Lajos, Hegyes-halmy Lajos osztálytanácsosok, Dobieczyk és Ragályi orsz. képviselők stb. A miniszterek két órán át behatóan megtekintették a kiállítást s többször kifejezték elismerésüket a kiállítás művészi színvonala és izléeses elrendezése felett. Megjegyezzük, hogy a kiállítás díszítésének s elrendezésének tervét Wiegand Ede készítette. Nevezetes újítás a mostani kiállításon a rendkívül csinos s könnyen áttekinthető katalógus, amelyet Czákó Elemér szerkesztett. Maradandó becsúvé teszi a 20 filléres könyvecskét, a művészi kezekből eredő számos képes hirdetés, amely utánzásra méltó példát mutat, miként lehet s miként kellene a hirdető közönségnek a hasznosat a széppel egyesíteni. A kiállítás Újév napjáig naponta reggel 9 órától este 8-ig megtekinthető. Részletes ismertetését a jövő füzetünkben közöljük.

AZ IPARMŰVÉSZETI MÚZEUM ÚJONNAN MEGNYÍLT terme nagyrészt Delhaes hagyatékát, az 1873. évi bécsi és a különböző párisi (köztük az 1900-iki) kiállításon vásárolt tárgyakat foglalja magában. Ugyanott nyert elhelyezést a viskóci görög katolikus ikonoztár is, mely legszebb emléke a régi magyarországi bizánciaskodó festészet gyakorlatának. A kiváló műtárgyakat Radisics Jenő igazgató, az Iparművészeti Múzeum rendezőségének megfelelően nem anyag szerint, hanem stilsztikai összetartozandóság szempontjából csoportosította. S ez az eszmei háttér érteti meg velünk a mo-

dern iparművészet mélyre nyúló gyökeireit. Mert a hatvanas és hetvenes évek termékeit szemlélve, minduntalan a legmodernebb — szecesszióknak nevezett — művészi ipari alkotások jegyeit ismerjük fel. Igaz ugyan, hogy azokat a tárgyakat a maguk idejében azzal a felfogással készítették, hogy a letűnt századok stílusaihoz kapcsolódnak, de mi az Iparművészeti Múzeumban kiállított bécsi és párisi kiállításokról való tárgyakon világosan észlelhetjük a modernül terrelgető szellem öntudatlan megnyilvánulását. E szerint azzal a megnyugtató tudattal távozunk az új teremből, hogy az alkotások láncolatában, mint egyáltalán a természetben, nincs ugrás. S míg egyrészt a szecesszió kérdése, hogy mintegy újdonságként pottyant le készen az égből, a történelmi szálakat kutató elme előtt meg nem állhat, addig másrészt a copfját simogató maradiságnak is be kell látnia, hogy a modern iparművészet a multnak természetszerű fejlődése, melynek szilárd alapon álló jövőjét kétségbe vonni egyenesen nevetséges.

M. IPARMŰVÉSZETI TÁRSULAT választmánya 1902. évi november 17-én, Ráth György elnöklése mellett, ülést tartott, a melyen jelen voltak: Szalay Imre alelnök, Beck Dénes, Faragó Ödön, Fittler Kamill, Forster Gyula, Gaul Károly, Gelléri Mór, Kriesch Aladár, K. Lippich Elek, Morelli Gusztáv, Nádler Róbert, Péterffy Lajos, Radisics Jenő, Róth Miksa, Víg Albert és Zsolnay Miklós választmányi tagok.

Jegyző: Györgyi Kálmán vezértitkár. Elnök megnyitja az ülést s felkéri a jegyzőkönyv hitelesítésére Morelli Gusztáv vál. tagot; jelenti, hogy Pap Henrik és Sztéryny József kimentették távolladásukat.

Szalay Imre alelnök, utalva arra, hogy a legutóbbi választmányi ülésen Gelléri Mór és Szmrecsányi Miklós vál. tagokkal megbízást kapott, hogy együttesen konkrét javaslatot tegyenek a hazai iparművészet körül kiváló érdemeket szerzett elhunyt férfiak emlékének megörökítésére nézve, e megbízásoknak a következőkben felelnek meg:

E részben első sorban volnának figyelembe veendő a társulat megalapítója s első elnöke, Trefurt Ágoston, ennek utódja az elnöki székben br. Liphay Béla, továbbá Zsolnay Vilmos és Kelety Gusztáv.

A megörökítés módjára nézve a bizott-

ság ajánlja, hogy, eltérően az eddig szokásos olajfestésű arcképtől vagy mellszobortól, az illető kiváló férfiak képmásai emlékérmek, illetve plakettek útján összes tisztelőik számára könnyű módon hozzáférhetőkké tétessenek. Első sorban Trefort arcképtől kellene gondoskodni, s ennek mintáját pályázat révén beszerezni. A kegyelet lerovásának másik helyes módjával a bizottság is az emlékbeszédek tartását ajánlja, melyek azután a társulat lapjában s esetleg más alkalmas úton közzététessenek.

Gelléri kiegészíti a biz. elnökének jelentését a bizottság abbéli további javaslatával, hogy Trefort Ágoston emléksobrának a felállítása érdekében a társulat nagyszabású akciót indítson.

Az elnök figyelmezteti a választmányt, hogy az Uránia Trefort szobrára már gyűjtést indított, viszont Szalay Imre még felhossa, hogy eddig három kisebb arányú Trefort-szobor van és pedig a m. kir. egyetemi természettudományi épületben, az úgynevezett Eprekertben és Buziás fürdő parkjában.

A választmány a kiküldött bizottság javaslatát elfogadva, kijelenti, hogy a Trefort számára emelendő emlékszobor ügyét melegen felkarolja, az ő emlékérmé beszerzésére a végrehajtó bizottságot hívja fel, ez az eddigi bizottságot Kriesch Aladárral kiegészítve, a további tennivalókkal azzal bízza meg, hogy vezetését Ráth György elnök vegye át, miután Szalay Imre a szoros rokoni köteléknél fogva, mely őt Trefort Ágostonhoz kötötte, az elnöki tisztség alóli felmentését kérte.

Elnök bejelenti, hogy a választmány megbízása értelmében Beck Dénes és Forster Gyula vál. tagok közbejöttével is a társ. által rendezendő nagyszabású tárgysorsjáték tervét megállapította s ennek alapján be is nyújtotta az ide vágó kérvényt a pénzügyminiszterhez. A tervezet szerint 250.000 korona értékű sorsjegy bocsátatnék ki és a biztosított nyeremények főösszege 45.000 korona volna.

A választmány helyesléssel tudomásul veszi a bejelentést

Titkár felolvassa a kereskedelemügyi miniszternek a kiadásában megjelenő „Mintalapok iparosok és ipariskolák számára” című füzetes vállalatra vonatkozó leiratát, a melyben felhívja a társulatot, hogy a mű eddigi eredményeiről bírálatot s a jövőben miként leendő fentartására, kezelésére és terjesztésére nézve

véleményt mondjon. A miniszter egyben kijelenti, hogy szívesen venné, ha a társulat véleménye kiterjeszkednék a műnek úgy szellemi, mint anyagi és adminisztratív vezetésére s készséggel biztosítana a társulat óhajára a társulatnak kellő befolyást a mű további szerkesztésében és kiadásában, ha erre nézve is konkrét javaslatot nyerne.

Ennek kapcsán elnök jelenti, hogy a fölvetett fontos kérdések előzetes megbeszélése végett 12 tagú szakbizottságot alakított, a melynek véleményét a következőkben adja elő:

A mikor a szóban levő nagyszabású vállalat nyolc év előtt megindult, az iparművészeti tervezés ügye hazánkban még elég fejletlen volt. A szerkesztőknek úgyszólván nevelni kellett maguknak munkatársakat. A tervezők díjazására sem volt meg a kellő dotáció. Hogy a vállalat e nehézségek ellenére bizonyos elvitázhatlan művészi színvonalat elért, ez főleg a szerkesztőség lelkes buzgalmanak köszönhető. Nagyobb elterjedését részben maga a kiadó nehezített meg azáltal, hogy a művet nem adta bizományba a könyvárusoknak.

Annyi azonban ez eddigi eredmények nyomán is biztosan konstatálható, hogy a vállalat, a tett tapasztalatokon alapuló reformok után, a hazai műipar fejlesztésére és irányára hathatós és tartós befolyást fog gyakorolni.

Különösen oda kell törekedni, hogy a Mintalapok minden egyes tervrajza teljesen eredeti legyen, lehetőleg kerülje a külföldi alkotások utánzatát s annál inkább másolását s általában színe-javát adják kiválóbb tervező művészeink munkáinak. Ezért szigorú bírálat alá kell venni minden közlésre szánt tervrajzot s lehetőleg az előzetes kivitel által is approbált terveket beszerezni. Kivánatos e mellett, hogy a közölt tervrajzok mindegyikében kifejezésre jusson a nemzeti érzés s a faji jelleg, úgy, mint ez a multban a különböző stílusok idejében is történt. Minthogy pedig az eddig fizetett tiszteletdíjak mellett valóban kiváló tervrajzok alig szerezhetők be, szükséges, hogy jövőben a tiszteletdíjakra lényegesen nagyobb összeg előirányoztassék. Súlyt fektet a bizottság arra is, hogy jövőben ne csak az eddigi három iparág, hanem emellett hazánkban meghonosított egyéb iparágak, nevezetesen a könyvkötészet, a díszítő (fali) festészet, ékszerészet, kárpitosás, stb. is tekintetbe jöjjenek, és pedig úgy, hogy egy bizo-

HIVATALOS TUDÓSÍTÁSOK

nyos cikluson belül az érdekelt iparágak fontosságuk és szükségletükhöz képest kellő figyelembe vétessenek. A Mintalapoknak jövőben is egyenlő terjedelmű, bár vegyes tartalmú füzetekben kellene megjelenni, a melyeknek száma évfolyamonként előre megállapítandó.

A mint egyik vagy másik iparágból jelentékenyebb anyag összegyűl, azokból annak idején pótlólag külön szakfüzeteket lehetne összeállítani. Egyelőre elegendőnek vél a bizottság egy évben 60 mintalapot, megfelelő számú természetnagyságú mellékletekkel.

Kiváló fontosságá a mű nagyobb elterjedésének a biztosítása. Ezért egyfelől az eladási illetve előfizetési árt kellene leszállítani, másfelől pedig gondoskodni, hogy ne csak az egyes füzetek, hanem minden lap és részletrajz minimális áron külön legyen kapható. Az említett szakbizottság annak a meggyőződésének adott kifejezést, hogy a felsorolt feltételek mellett a Mintalapok kiadása magánvállalkozóra alig bízható, miután önként érhetően a fősúlyt az üzleti szempontra helyezné. Ezért Radisics Jenő bizottsági tagnak indítványa folytán javaslatba hozta, hogy az Iparművészeti Társulat vállalkozzék a Mintalapok kiadására, miután csupán a társulat nyújthat garanciát a munka művészi színvonalának emelésére és állandósítására, nem lévén a társulat üzérkedő vállalat, nem anyagi haszonra néz, hanem mely a rendelkezésére álló eszközeinek s segélyforrásainak egy részét a Mintalapok javára fordíthatná.

Mindezek alapján az elnök kéri a választmányt, hogy fenforgó fontos kérdést megvitassa, illetőleg hogy a felett határozzon.

Gaul Károly, mint a jelenlegi szerkesztőségnek egyik tagja, helyén valónak látja, hogy a vállalat múlt viszonyairól a választmányt a következőkkel tájékoztassa:

A Mintalapok megindulásakor, a szerkesztőbizottság azok kiadását házilag kezelte. Miután ez azonban nehézkességgel nem vált be, a miniszterium azok kiadását vállalkozóra bízta.

Az I. évf. fém-, fa-, szövő- és kő- és agyagipari füzetek jelentek meg. A kő- és agyagipari füzetek a II. évben megszüntek, mert nem igen volt rá vevő.

A kiadó több éven át évi 14.000 koronát, 1900-tól fogva 16.000 korona állami segítséget kapott.

A tervezőknek egy-egy rajzlap terve-

zetei után átlag 60 kor., egy-egy detaillap után 40 kor. tiszteletdíj járt.

A Mintalapokban megjelent anyag elbírálása az elnöktől összehívott szerkesztőbizottsági ülésen történt. Tapasztalván, hogy a gyűlésekre nem igen jönnek el a biz. tagok, későbbben az elbírálás a bizotts. elnök, a szakszerkesztők és rendszerint a kiadó jelenlétében történt.

A Hornyánszky Viktorral kötött szerződés lejárt alkalmából a szerkesztőség a keresk. miniszter úr döntését kérte ki a vállalat további főtartására nézve, de javaslatot nem tett.

Kéri a választmányt, hogy a jelen szerkesztőség személyeire való tekintet nélkül a Mintalapok ügyében belátása szerint határozzon.

Faragó Ödön károsnak tartaná, ha a kiadás és szerkesztés eddigi formája megszűnnék. A három iparág különválasztására tényleg szükség van, ezért a tervezet mű nem elégítené ki egy iparág követelményeit sem. Az évenkénti 60 lapot kevesli, mert akkor egy iparágna sem juthat elég. Miután az eddigi szerkesztők érdemeket szereztek a mű körül, nem lát okot arra, hogy a szerkesztésben változás történjék. Egyébként nézete, hogy magánvállalkozónak jobban áll módjában a kiadvány terjesztése, mint a társulatnak.

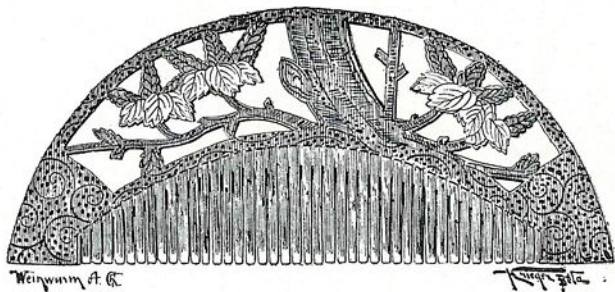
Gelléri Mór hozzájárul a javaslatához, bár véleménye szerint első sorban az ilyen mű kiadásához az iparművészeti iskola volna hivatva, a melynek kebelében a legilletékesebb szakerek vannak. Hangsúlyozza, hogy a Mintalapoknak első sorban a kismesterek követelményeit kell szem előtt tartani.

Szalay Imre az elnök által előadottak után nem látja indokolva Faragó aggodalmait s ezért elfogadja a javaslatot.

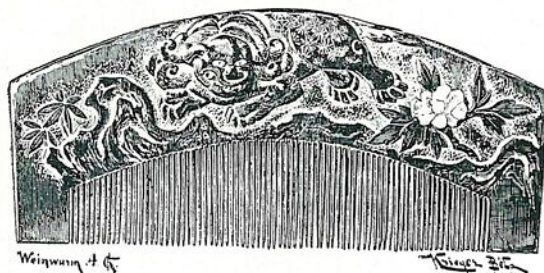
Hasonló értelemben nyilatkozik Forster Gyula.

K. Lippich Elek, reflektálva Gelléri szavaira, utal arra, hogy az iparművészeti iskolában végrehajtott újabb reformoknál, nevezetesen az esti tanfolyamnál fogva szoros összeköttetést tart fenn az iparosokkal.

Elnök utal a szoros viszonyra, a mely a társulat, a múzeum és az iskola közt fennáll, a melynél fogva egyik intézmény, a másik működését elősegíti. A társulat szívesen venné, ha az iskola vállalná át a Mintalapokat. Ha esetleg az bekövetkeznék, a társulat akkor is tőle telhetően elősegíteni fogja az ügyet. A mi a szerkesztés kezdését illeti, ebbe

FARAGOTT LAKKOS FÉSŰK.
JAPÁNI MUNKA.

AZ ORSZ. IPARMŰVÉSZETI MÚZEUM
GYŰJTEMÉNYÉBŐL.

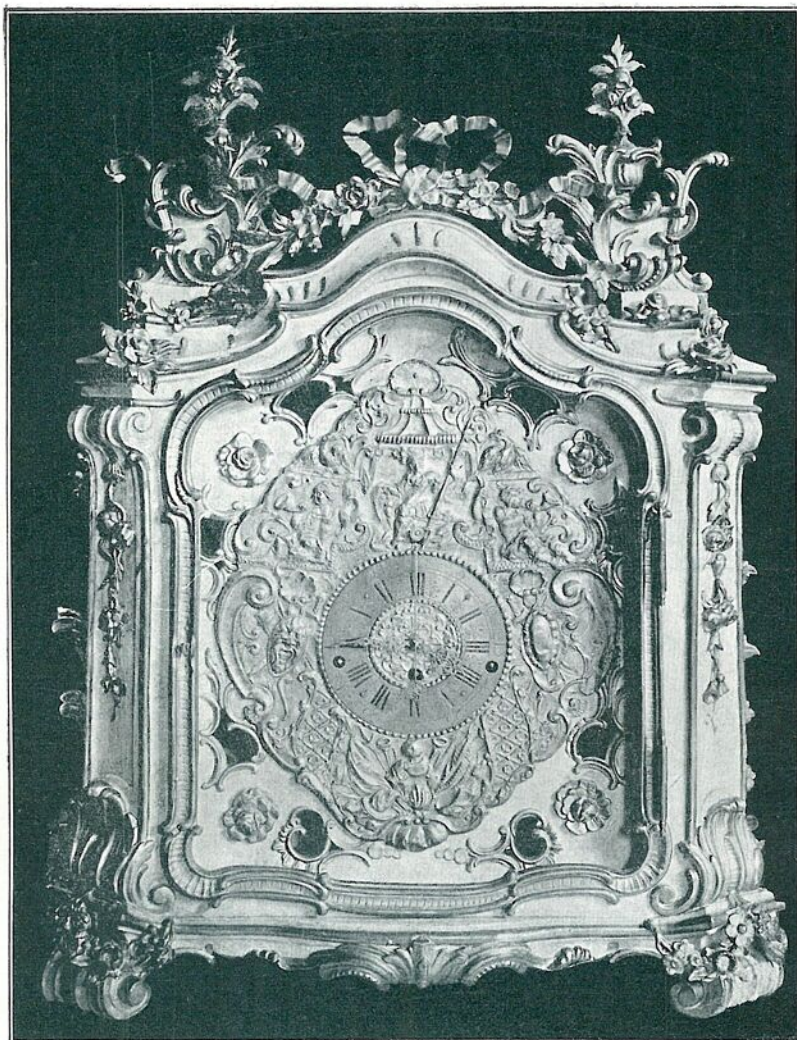

JAPÁNI
LAKKOS SZEKRÉNY.

HOPP FERENC
GYŰJTEMÉNYÉBŐL.

Ráth Gy. Az Iparművészet Könyve c. munkájából.

KANDALÓ ÓRA
ÓRALAPJA
DOMBORÍTOTT
EZÜSTBŐL (LOUIS XV.)

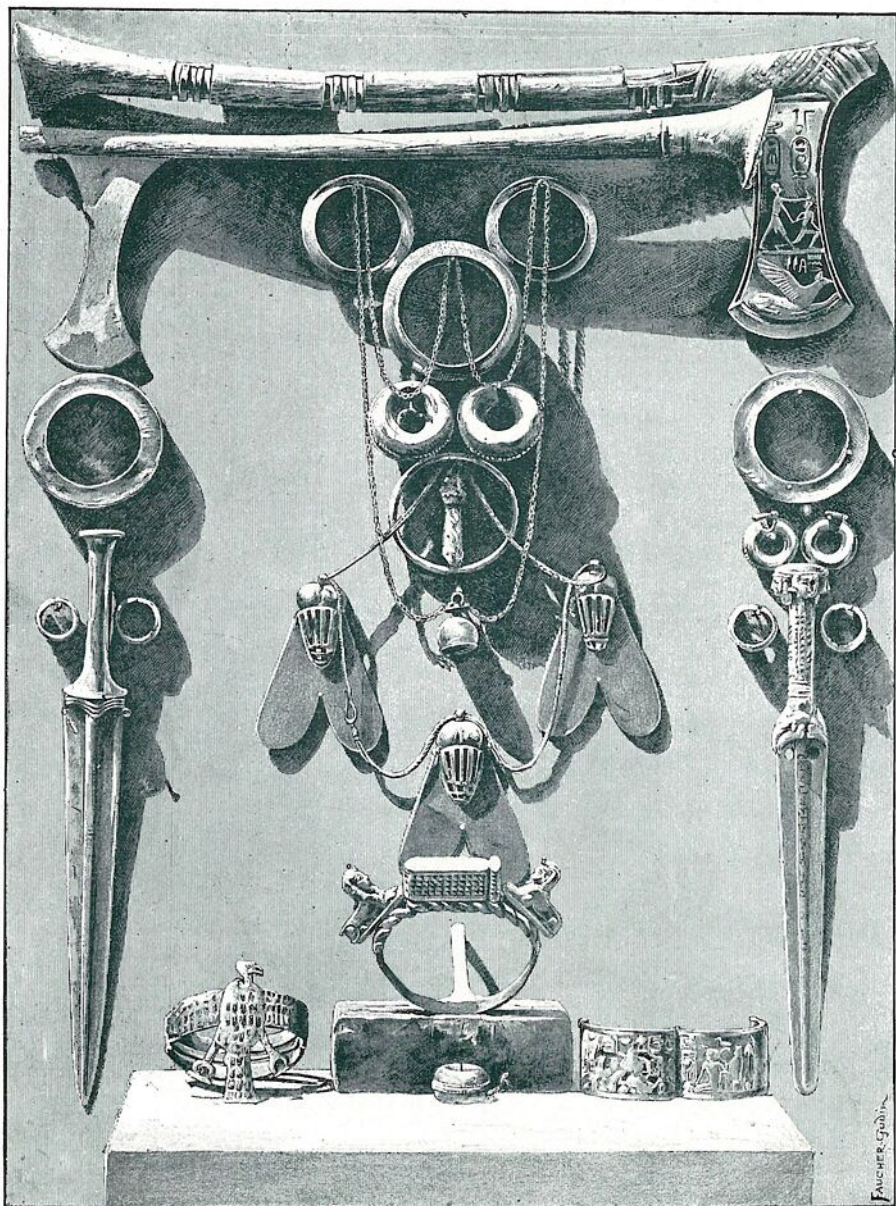
Ráth György
gyűjteményéből.

ÉKSZERSZEKRÉNYKE BRONZBÓL.

DONATELLO MŰVE.

Ráth György gyűjteményéből.

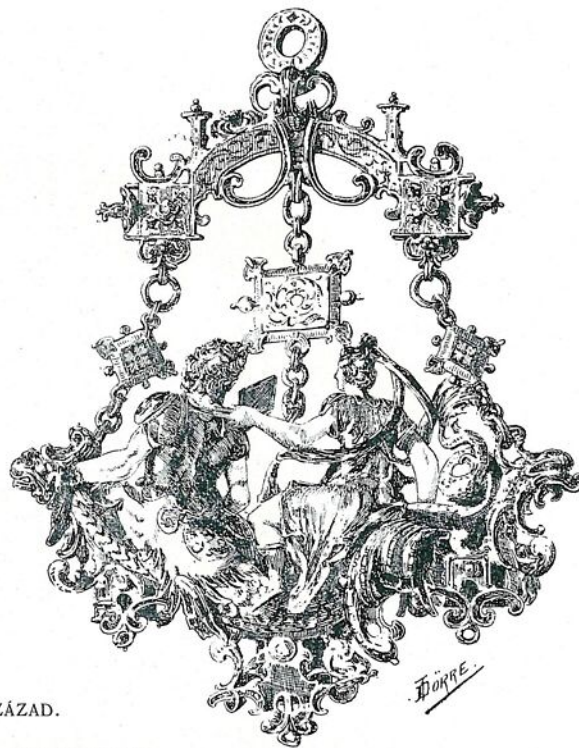

ÖSKORI EGYPTOMI ÉKSZEREK.

Ráth Gy. Az Iparművészet Könyve c. munkájából.

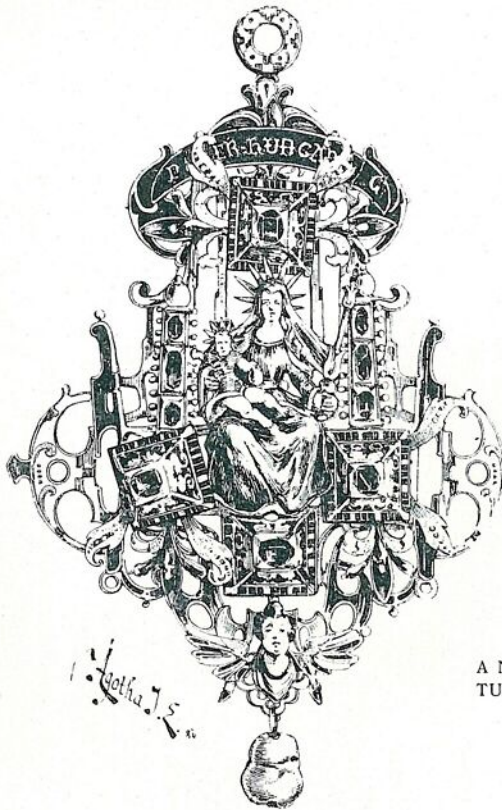
ELŐL.

HÁTUL.

XVII. SZÁZAD.

HERCEG ESZTERHÁZY MIKLÓS
TULAJDONA.

XVI. SZÁZAD.

A NEMZETI MÚZEUM
TULAJDONA.

ZOMÁNCOS NÁSFÁK.

Ráth Gy. Az Iparművészet Könyve c. munkájából.

ROZSNYAY
V. H. KÁLMÁN.

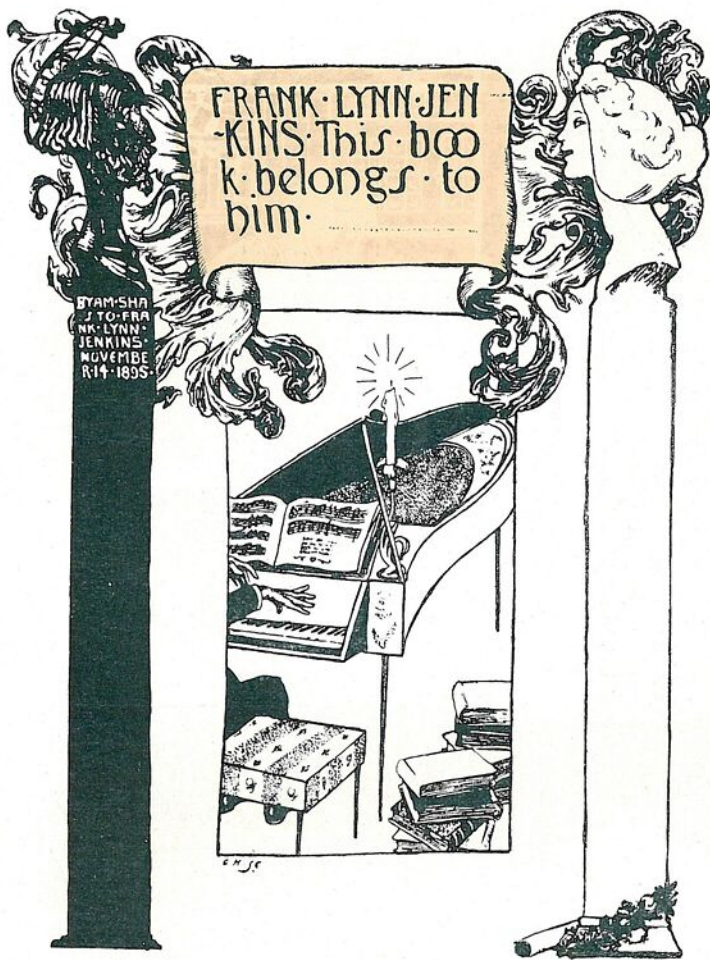
FRED
TAYLOR

Walter Rypmann

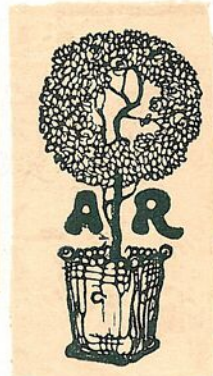
AZ ORSZ. IPARMŰVÉSZETI MŰZEUM
ÉS ISKOLA KÖNYVTÁRÁNAK EXLIBRIS GYŰJTEMÉNYÉBŐL.

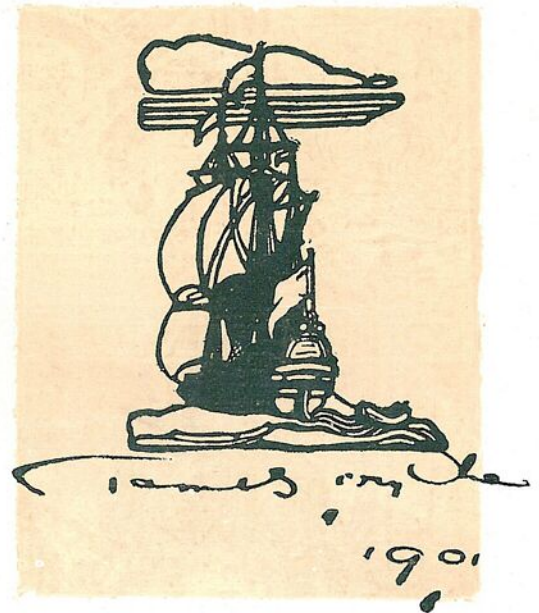
GRANDJONASZ.

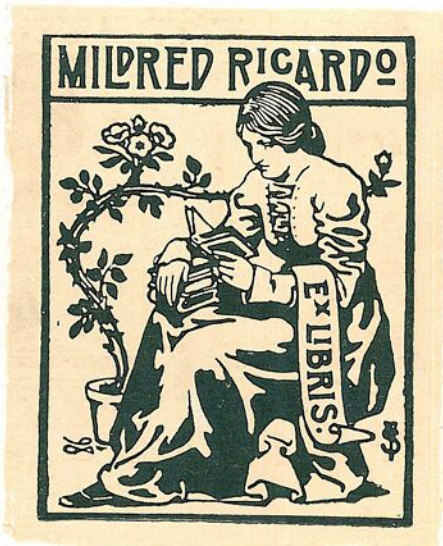
BYAM SCHAU

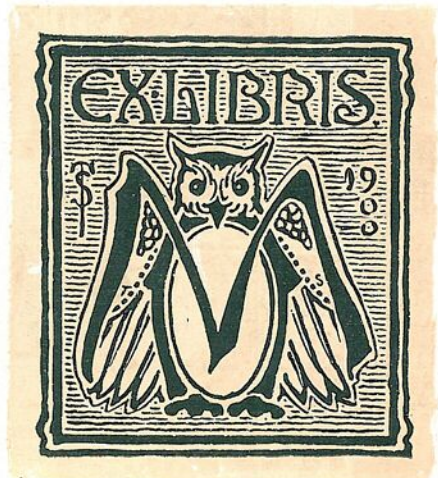
GORDON CRAIG.

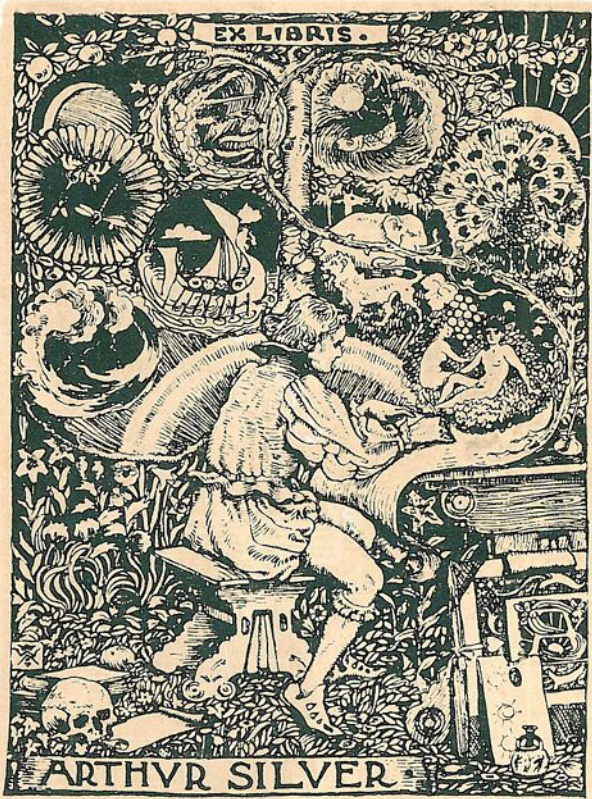
JAMES PRYDE.

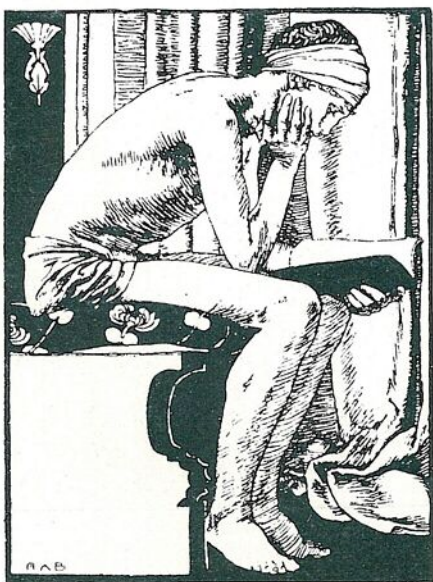
T. SPICER SIMSON.
AZ ORSZ. IPARMŰVÉSZETI MŰZEUM ÉS ISKOLA
KÖNYVTÁRÁNAK EXLIBRIS GYŰJTEMÉNYÉBŐL.

T. SPICER SIMSON.

GLEESON WHITE.

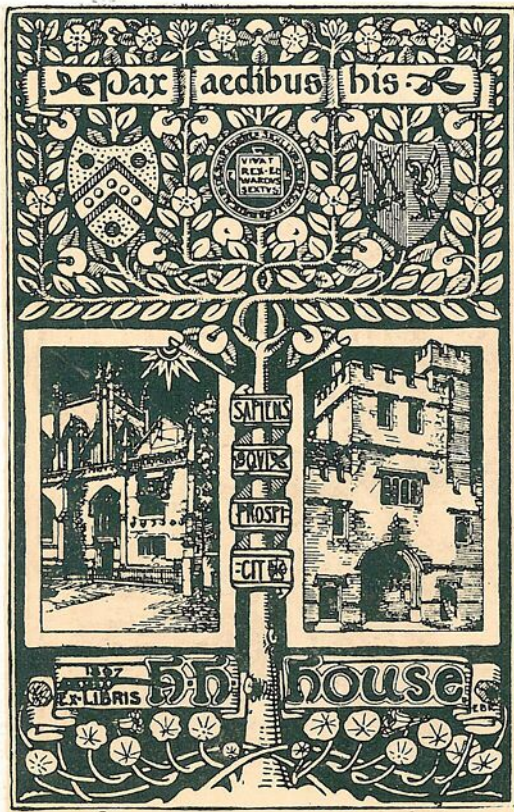

ROBERT ANNING BELL.

AZ ORSZ. IPARMŰVÉSZETI MŰZEUM ÉS ISKOLA
KÖNYVTÁRÁNAK EXLIBRIS GYŰJTEMÉNYÉBŐL.

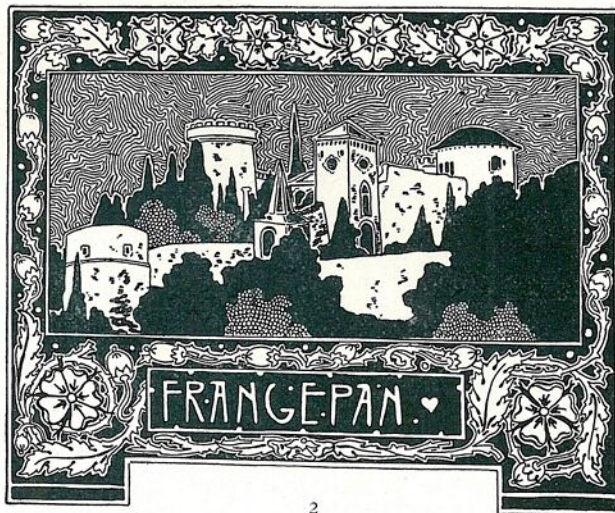
JOHN
HASSAL.

THEODOR SPICER SIMSON.

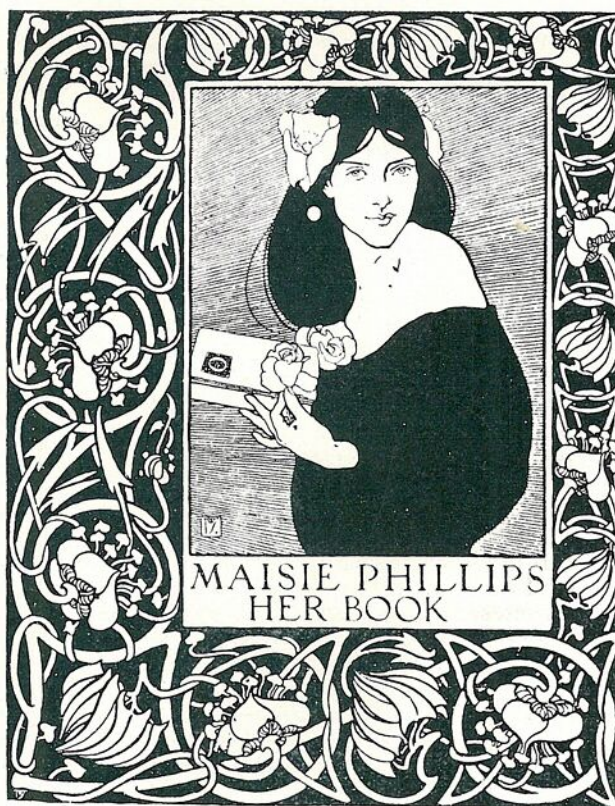
1.

2

3.

4.

1., 2. és 3 ROZSNYAY K.-NAK
BUDAI EMMA VERSEIHEZ
KÉSZÜLT RAJZAIBÓL,

4. EXLIBRIS.
ISMERETLEN ANGOL MESTERTŐL.

most nem bocsátkozik, mert korai. Előbb be kell várni a miniszternek a kiadásra vonatkozó határozatát. Ezek után összegezve a vita eredményét konstatálja, hogy a választmány többsége a szakbizottság javaslatát egész terjedelmében elfogadja. Ennek alapján bemutatja az Athenaeumnak a lap nyomására s terjesztésére vonatkozó s a választmány tájékoztatása végett beadott előzetes ajánlatát.

Ennek figyelembe vételével a választmány megállapítja a feltételeket s módokat, amelyek mellett a társulat elvállalhatná a Mintalapok kiadását.

A Mintalapok, évenként átlag tíz lapot magában foglaló hat füzetben jelennének meg, a megfelelő számú részletrajzokkal. A formátum az eddiginél kisebb lenne és pedig szélessége a lapoknak 31·5, magassága 41·5. A lapok túlnyomó része színes nyomással készülne. Az előfizetési ár az eddig megállapított 36 koronával szemben 18 korona volna, tömegesebb megrendeléseknél iskolák és közintézetek részére 15 korona évenként. A társulat tagjai 13·50 koronáért kapnák a művet. A társulat gondoskodnék, hogy a Mintalapok legalább 100 hazai könyvkereskedésben mindenkor kaphatók legyenek s pedig nemcsak évfolyam- és füzetenként, hanem külön-külön minden egyes lap 60—80 filléryi áron.

Ezekenkívül gondoskodnék a társulat, hogy a vidéki kaszinókban, iparkamarákban s más könnyen hozzáférhető helyeken az érdeklődők megtekinthessék.

Ügyszintén intézkednék a társulat, hogy az egyes főbb iparágak körébe tartozó lapok, utólag összegyűjtve, olcsó áron külön füzetekben is elárúsíttassanak s így minden iparos megkaphassa azokat a mintákat, amelyek őt közvetlenül érdeklik. A laponként való elárúsítást azonban a társulat csak úgy teljesíthetné, ha a vállalat, úgy mint eddig, jövőben is megkapná a teljes portomentességet.

A kiadás költségeihez a társulat 19.000 korona állami segítséget kíván s ezenfelül a keresk. miniszterium tárcája költségvetésének terhére 150 példánynak (kedvezményes áron való) átvételét.

A kért 19.000 korona segélyösszegeből legalább 11.000 koronát fordítana a társulat művészi tervrajzoknak beszerzésére, 3000 koronára teszi a szerkesztés költségeit s 5000 koronával járulna a nyomdai, terjesztési, stb. költségekhez.

Abban az esetben, hogy a kereskedelemügyi miniszter úr a kiadást nem a társulatra, hanem másra bizná, akkor

is a társulat eleve kijelentheti, hogy a legnagyobb készséggel rendelkezésre bocsátja a vállalat részére összes erejét s szívesen közreműködik a Mintalapok érdekében más kiadóval karöltve is.

Ezután a titkár bemutatja a keresk. miniszternek leiratát, a melyben véleményes jelentést kíván Galambos Jenő cisleurnak külföldi tanulmányúti segélyért szóló s az orsz. Iparegyesülettől pártolt folyamodványára. Miután a választmány Galambos eddigi munkásságából meggyőződött, hogy ő tehetséges s szorgalmas ember, a ki mindig komolyan s kitarással végezte tanulmányait úgy az iparművészeti iskolában mint pedig Berlinben s a ki nemcsak a cizellálásban s trébelésben elég jártassággal bír, hanem, mint azt egy természet után trébelt virágcsokor mutatja, már bizonyos szabadabb fel fogásra is szert tett, s a kinek természet utáni mintázatai, művészi ismereteiről tanuskodnak. Ezért kívánatos és dicsérendő törekvésnek minősíthető az az óhaja, hogy eddigi ismereteit párisi tanulmánynyal akarja befejezni s így kérvényét a választmány pártolva terjeszti a miniszter elé.

A kereskedelemügyi miniszter véleményes jelentést kíván Schwihalek Lajos budapesti szobrásznak tanoncképzési segély iránti kérvényére. Az elnökség előzetesen megbízta Wiegand Ede társ. tagot, hogy Schwihalek műhelyét keresse fel s munkáiról véleményt mondjon. Wiegand szerint Schwihalek egyházi jellegű festett szobrokat készít, mint a milyeneket hazánkban más nem állít elő. Modelljei általában elég jók, művésziesek s ízlésesek. A festést is értelemmel és diskrét színezéssel végzi s ezért pártolásra ajánlja a kérvényt azzal a kikötéssel, hogy tanoncait rajzkurzusra járassa.

A választmány az előadott vélemény alapján a folyamodványról pártoló véleményt terjeszt a miniszter elé azzal, hogy alapul véve Schwihalek tanoncainak eddigi létszámát, részére megfelelő segély engedélyeztessék, azzal az általános kikötéssel, hogy a műhelyéhez megkívánt számú tanocokat kiképezze s a műhelyoktatás mellett szakrajzi kurzusra járassa. E feltételek teljesítésének ellenőrzését a társulat szívesen magára vállalja. A miniszter egyúttal figyelmeztetendő, hogy sem a jelen esetben, sem általában, a társulat nem tartja indokolva, ha a segély bizonyos meghatározott számú tanoncok állandó tartásához köttessék. Mert nincs köszönet benne, ha a mester

több tanoncot tart, mint a mennyt műhelyében munkával tényleg elláthat, illetőleg, a mennyi a munka forgalmához s a műhelyben dolgozó segédek számához kellő arányban van. Az ilyen fölös számú tanonc csak útjában van a dolgozóknak, maga nem tanul és a mi szintén meg-esik, nem a műhelyben foglalkoztatják, hanem a konyhában, gyermekek körül, szóval oly dolgokkal, a melyekből nincsen haszna. Egyébként is, mind ez utalás tapasztalható, az ilyen kikötés sok vissza-élésre ad okot.

Ennek kapcsán K. Lippich Elek ajánlja, hogy a társulat tartsa nyilván a közbejöttével segélyt kapott műhelyeket s időnkint szerezzen meggyőződést róla, vajjon helyesen használják-e fel a kapott segélyt.

A választmány K. Lippich indítványát helyesléssel fogadja.

A választmánynak tudomására jutván, hogy a pozsonyi szövőiskola az eddig kapott állami segély megvonása miatt feloszlik, továbbá, hogy a torontáli szőnyeggyár r.-t. csődbe jutott, elhatározza, hogy a szövőiskola, illetve a szőnyeggyár további fennállása érdekében felterjesztést intéz a kereskedelmi miniszterhez azzal a figyelmeztetéssel, hogy az iskola és a gyár megszűnése nagy csapás volna hazai iparművészetünkre, mert mindkét vállalat művészi irányban folyton fejlődött, magyarosságra törekedett s készítményeik kiváló kvalitásait a legilletéke-sebb külföldi fórumok is elismerték. Egy osztrák szőnyeggyár fiókjának alapítása, melyet hír szerint terveznek, nem pótolhatja e két hazai vállalatnak megszűnését. A tapasztalat ugyanis azt mutatja, hogy nincs köszönet az ily külföldi iparművésze-ti vállalatoknak esetleges letelepedé-sében. Iparművészetünk önállósítására való törekvéseink az ilyen gyárat nem érintik, főcélja, hogy minél jobban használja föl azokat az előnyöket, a melyeket mint újonnan alapított magyar gyár a maga részére kijárhat, anélkül azonban, hogy magyar jelleget, magyar ízlést vinne bele gyártmányaiba.

Egy helybeli ötvös 800 korona kölcsönt kér a Társulattól.

A választmány fedezet híján s elvi okokból nem teljesítheti kívánságát, nem zárkózik el azonban az elől, hogy megrendeléssel támogassa az illetőt.

A Magyarországi Hirlapírók Nyugdíj-intézete elnökségének megkeresésére a választmány az 1903. évre 100 koronát szavaz meg.

A Magyar Numizmatikai Társulat alakulását bejelenti és kéri a Társulat jó-akaró támogatását. Tudomásul szolgál.

A Nemzeti Múzeum igazgatósága a Múzeum 100 éves fennállásának ünne-pélyére szóló meghívására a választmány a Társulat képviselőjére az elnököt kéri föl.

Az országos múzeum- és könyvtár-bizottság a november hó 28-án tartandó közgyűlésére a választmány Beck Dénes tagot és Györgyi Kálmán vezértitkárt jelöli ki a Társulat képviselőiül.

Az elnök indítványára elhatározza a választmány, hogy a Társulat folyamod-jék a kiválóbb pénzügyintézetekhez a végből, hogy a kulturális egyesületek támogatá-sára előirányzott összegekből a Társu-latot is segítyezzék.

Titkár bejelenti, hogy báró Edelsheim-Gyulai Lipót 200 koronával a Társulat alapító tagjainak sorába lépett, továbbá, hogy újabban 20 rendes tag iratkozott be.

Örvendetes tudomásul szolgál.

Erre az elnök az ülést berekeszti.

*

A végrehajtó bizottság és állandó jury december hó 1-én tartott együttes ülést, a melyen a Pályázati Ügyek rovatában hirdetett pályázat kiírását határozták el.

ALAPÍTÓ TAG: *Edelsheim-Gyulai Lipót* báró Budapest, 200 koronás alapítvánnyal alapító tagja lett a Magyar Iparművészeti Társulatnak.

TAGOK: Folyó évi szeptem-ber hó 15-ike óta e füzet meg-jelenéseig a következők léptek be a Magyar Iparművészeti Társulat rendes tagjainak sorába: *Agbaba Adél* Eszék, *Bodenlosz Sándor* asztalos Buda-pest, *Capdebó Mátyás* kárpitos Buda-pest, *Dukesz József* asztalos Tata-Tó-város, *Elek Géza* földbirtokos Pusztá-Ujnép, *özv. Jekelfalussy Sándorné*, *Bezerédj Ilona* Sopron, *Kanturek Lajos* építőmester Tatabánya, *Liptó-Rózsahelyi kath. főgymnasium* Liptó - Rózsahely, *Lukács József* kárpitos Budapest, *Méderl I. Miklós* iparművészeti tervező Buda-pest, *Pápai ev. ref. nőnevelő intézet* Pápa, *Raab Ferencz* szobrász Budapest, *Siletti Galileo* Budapest, *Scitowszky János* or-szágygyűlési képviselő Budapest, *Tóth István* műasztalos Budapest, *Vesztróczy Manó* tanár, Budapest, összesen 16 új tag.